

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 26 marca 2010 r. —
Sviluppo Globale przeciwko Komisji**

(Sprawa T-6/10 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne — Procedura przetargowa — Odrzucenie oferty — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych — Utrata szansy — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody — Brak pilnego charakteru)

(2010/C 134/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sviluppo Globale (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Sciaudone, R. Sciaudone i A. Neri, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira, F. Erlbacher i P. Manzini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych dotyczących postępowania przetargowego EuropeAid/127843/D/SER/KOS, mającego za przedmiot wsparcie administracji celnej i skarbowej w Kosowie.

Sentencja

1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.

2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 26 marca 2010 r. —
Alisei przeciwko Komisji**

(Sprawa T-16/10 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Program ustanawiający mechanizm pomocy żywnościowej przeznaczony dla krajów rozwijających się — Zaproszenie do składania wniosków o przyznanie subwencji — Odmowa przyznania subwencji — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak interesu prawnego — Nieuwzględnienie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)

(2010/C 134/64)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Alisei (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Sciaudone, R. Sciaudone i A. Neri, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Prete i P. van Nuffel, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego związany z dokonaniem wyboru spośród wniosków o przyznanie subwencji złożonych w ramach programu „Facility for rapid response to soaring food prices in developing countries” (Mechanizm szybkiego reagowania na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się — EuropeAid/128608/C/ACT/Multi).

Sentencja

1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.

2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2010 r. — Niemcy
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-104/10)

(2010/C 134/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller i adwokat C. von Donat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 10561 z dnia 18 grudnia 2009 r. zmniejszającej wysokość pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej na mocy decyzji Komisji C(95) 2529 z dnia 27 listopada 1995 r. oraz C(1999) 3557 z dnia 15 listopada 1999 r. na rzecz programu RESIDER-II dla Saarland (kraju związkowego Saary) w Republice Federalnej Niemiec (na lata 1994–1999);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja zmniejszyła całkowitą wysokość pomocy finansowej przyznanej z EFRR na rzecz inicjatywy wspólnotowej RESIDER II SAARLAND (1994–1999) w Republice Federalnej Niemiec.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że nie istnieje żadna podstawa prawna dla zryczałtowania i ekstrapolacji korekt finansowych w latach 1994–1999, w których udzielane było wsparcie.

Po drugie skarżąca twierdzi, iż naruszono art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 ⁽¹⁾, gdyż nie zachodziły przesłanki zmniejszenia wysokości wypłat. W tym względzie podnosi ona w szczególności, że Komisja błędnie zinterpretowała pojęcie „nieprawidłowość”. Ponadto Komisja nie wykazała, że władze krajowe odpowiedzialne za zarządzanie funduszami strukturalnymi naruszyły swe zobowiązania wynikające z art. 23 rozporządzenia nr 4253/88. Formułując zarzut istnienia systematycznych nieprawidłowości, nie określono w wystarczający sposób kwestionowanych systemów zarządzania i kontroli. Teza o istnieniu systematycznych błędów w zakresie zarządzania i kontroli została także sformułowana — zdaniem skarżącej — na podstawie błędnych ustaleń faktycznych. Skarżąca podnosi nadto, że istotne aspekty okoliczności faktycznych zostały ustalone i ocenione w błędny sposób.

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podnosi posiłkowo, że obniżki określone w zaskarżonej decyzji są nieproporcjonalne. W tym względzie utrzymuje ona, że Komisja nie skorzystała z uprawnień dyskrecyjnych przysługujących jej zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88. Zakres dokonanych zryczałtowanych korekt przekracza także rozmiar (potencjalnego) ryzyka szkód dla budżetu wspólnotowego. Ponadto

według skarżącej stawki korekt zostały skumulowane bez skontrolowania, czy w każdym z konkretnych przypadków jest to zgodne z zasadą proporcjonalności. Skarżąca stoi również na stanowisku, że dokonana ekstrapolacja błędów jest nieproporcjonalna, gdyż konkretnych błędów nie można odnieść do niejednorodnej całości.

W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest niewystarczające. W tym względzie podnosi ona, że z zaskarżonej decyzji nie można wywnioskować, w jaki sposób i na jakiej podstawie Komisja ustaliła stawki zryczałtowane w takiej a nie innej wysokości. Ponadto nie można uznać, że Komisja dokonała wystarczającej oceny opisu stanu rzeczy przedstawionego przez niemieckie władze. Komisja całkowicie zignorowała wreszcie wpływ stwierdzonych uchybień audytów projektu przeprowadzonych przez zewnętrznych ekspertów na wiarygodność wyników tych audytów.

W ramach zarzutu piątego skarżąca podnosi wreszcie, że pozwana naruszyła zasadę partnerstwa, gdyż obecnie powołuje się ona na „dokumenty robocze kwalifikujące wydatki do objęcia wsparciem”, które sporządzone zostały dopiero w trakcie bieżącego okresu udzielania wsparcia. Ponadto Komisja oparła zaskarżoną decyzję na występowaniu systematycznych błędów w systemach zarządzania i kontroli, mimo iż potwierdziła prawidłowość funkcjonowania tych systemów jeszcze w trakcie okresu, w którym udzielane było wsparcie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2010 r. — Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH przeciwko OHIM

(Sprawa T-107/10)

(2010/C 134/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: K. Sandberg, adwokat)